

Sbírka zákonů republiky Československé

Částka 61.

Vydána dne 31. prosince 1953.

Cena Kčs 1.80.

OBSAH:

- (108.—113.) **108.** Nařízení o fondech dlouhodobého úvěru pro výrobní a spotřební družstva. — **109.** Nařízení, kterým se doplňuje vládní nařízení č. 37/1953 Sb., o způsobu a lhůtách předkládání reklamací při dodávkách nekvalitních a nekompletních výrobků a výrobků, které neodpovídají státním standardům, normám a technickým podmínkám, a o majetkových sporech při nevyhovění reklamacím. — **110.** Nařízení o správě národního majetku rozpočtovými organizacemi. — **111.** Nařízení o základních fondech hospodářských organizací. **112.** Nařízení kterým se mění procenta zvýšení daně ze mzdy. — **113.** Nařízení o feditelských fondech v hospodářských organizacích dopravních.

108.**Vládní nařízení**

ze dne 7. prosince 1953

**o fondech dlouhodobého úvěru pro výrobní
a spotřební družstva.**

Vláda republiky Československé nařizuje se souhlasem presidenta republiky podle § 42 odst. 1 zákona č. 241/1948 Sb., o prvním pětiletém hospodářském plánu rozvoje Československé republiky (zákon o pětiletém plánu):

Oddíl I.

**Fondy dlouhodobého úvěru pro výrobní
družstva.**

§ 1.

(1) Pro poskytování dlouhodobých úvěrů výrobním družstvům a jejich krajským svazům zřizují se při krajských svazech výrobních družstev krajské fondy dlouhodobého úvěru (dále jen „krajské fondy“).

(2) Pro vyrovnávání přebytků a nedostatků prostředků krajských fondů zřizuje se při

Ústředním svazu výrobních družstev v Praze ústřední fond dlouhodobého úvěru (dále jen „ústřední fond“).

(3) Ústřední fond vykonává své úkoly na Slovensku prostřednictvím slovenského fondu dlouhodobého úvěru (dále jen „slovenský fond“), který se zřizuje při Slovenském svazu výrobních družstev v Bratislavě.

§ 2.

(1) Jméno každého fondu vede ve své účetní evidenci odděleně od ostatního svého jmění ten svaz výrobních družstev, při němž byl fond zřízen; tento svaz rozhoduje o používání prostředků fondu.

(2) Prostředky fondů jsou výlučně uloženy u Investiční banky, která je spravuje a kontroluje jejich použití podle směrnic ministerstva financí vydaných v dohodě s Ústředním svazem výrobních družstev.

§ 3.

(1) Ústředně spravované záruční fondy výrobních družstev stávají se součástí jmění ústředního (slovenského) fondu.

(2) Výrobní družstva jsou povinna odvádět pro účely fondů příspěvky z čistého zisku počínaje ziskem za rok 1953 a ukládat u nich přebytky vlastních prostředků.

§ 4.

(1) Podrobnosti týkající se zejména organizace fondů, jejich příjmových zdrojů včetně výše povinných příspěvků a jejich úkolů upraví statut fondů dlouhodobého úvěru, který vydá ministr financí v dohodě s předsedou Ústředního svazu výrobních družstev po schválení vládou.

(2) Ústřední svaz výrobních družstev vydá se souhlasem ministerstva financí směrnice o poskytování úvěrů z fondů a o odvádění povinných příspěvků družstvy.

(3) Úrokovou sazbu z vkladů a úvěrů stanoví ministerstvo financí v dohodě s Ústředním svazem výrobních družstev.

Oddíl II.

Fondy dlouhodobého úvěru pro spotřební družstva.

§ 5.

(1) Pro poskytování dlouhodobého úvěru spotřebním družstvům a jejich krajským a okresním svazům zřizují se při krajských svazech spotřebních družstev krajské fondy dlouhodobého úvěru.

(2) Pro vyrovnávání přebytků a nedostatků prostředků těchto krajských fondů a pro poskytování úvěrů na hospodářskou činnost Ústředního svazu spotřebních družstev zřizuje se při tomto svazu ústřední fond dlouhodobého úvěru.

(3) Ústřední fond dlouhodobého úvěru vykonává své úkoly na Slovensku prostřednictvím slovenského fondu dlouhodobého úvěru, který se zřizuje při Slovenském svazu spotřebních družstev v Bratislavě.

§ 6.

Ustanovení §§ 2 až 4 platí obdobně i pro fondy dlouhodobého úvěru zřízené podle § 5.

Oddíl III.

Ustanovení společná.

§ 7.

(1) Fondy dlouhodobého úvěru (§§ 1 a 5) se zřizují dnem 1. dubna 1954.

(2) Vláda může nařídit zrušení fondů a zároveň způsob provedení jejich likvidace.

§ 8.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou je předseda vlády a ministr financí.

Zápotocký v. r.

Široký v. r.

Đuriš v. r.

109.

Vládní nařízení

ze dne 8. prosince 1953,

kterým se doplňuje vládní nařízení č. 37/1953 Sb., o způsobu a lhůtách předkládání reklamací při dodávkách nekvalitních a nekompletních výrobků a výrobků, které neodpovídají státním standardům, normám a technickým podmínkám, a o majetkových sporech při nevyhovění reklamacím.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 41 odst. 2 písm. e) zákona č. 241/1948 Sb., o prvním pětiletém hospodářském plánu rozvoje Československé republiky (zákon o pětiletém plánu):

Čl. 1.

Vládní nařízení č. 37/1953 Sb. se doplňuje tímto dalším ustanovením, které se vkládá za § 38:

„§ 38 a.

Ustanovení tohoto nařízení se nevztahují na úsek zahraničního obchodu. Způsob a lhůty předkládání reklamací při dodávkách nekvalitních a nekompletních výrobků pro vývoz a z dovozu se řídí ustanoveními podrobných odběrních podmínek pro vývozní zboží a podrobných odběrních podmínek pro dovážené zboží, vydaných ministrem zahraničního obchodu v dohodě se zúčastněnými ministry.“

Čl. 2.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 16. května 1953; provede je ministr zahraničního obchodu v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Dr. Dolanský v. r.

Dvořák v. r.

110.

Vládní nařízení

ze dne 18. prosince 1953

o správě národního majetku rozpočtovými organizacemi.

Vláda republiky Československé nařizuje se souhlasem presidenta republiky podle § 42 odst. 1 zákona č. 241/1948 Sb., o prvním pětiletém hospodářském plánu rozvoje Československé republiky (zákon o pětiletém plánu), a podle § 1 ústavního zákona č. 47/1950 Sb., o úpravách v organizaci veřejné správy:

Díl první.

Úvodní ustanovení.

§ 1.

Účel nařízení.

Význam národního majetku ve správě rozpočtových organizací pro plnění jejich úkolů vyžaduje, aby jeho správa byla upravena jednotně a řídila se zásadami, které by zajišťovaly jeho nejúčelnější a nejhospodárnější využití a stále zvelebování ve prospěch pracujícího lidu.

§ 2.

Rozsah platnosti.

Toto nařízení se vztahuje na hmotné předměty, které jsou národním majetkem ve správě rozpočtových organizací (ústředních úřadů a orgánů, národních výborů, ostatních úřadů, ústavů, soudů, prokuratur atd.).

Díl druhý.

Základní ustanovení.

§ 3.

Podstata správy.

(1) Rozpočtová organizace, spravující národní majetek, je oprávněna a povinna jménem státu jako vlastník s péčí řádného hospodáře a s omezeními uvedenými v tomto nařízení mít tento majetek v držbě a v evidenci, ochraňovat, udržovat, zvelebovat, využívat ho a nakládat s ním, jak to vyžaduje plnění jejich úkolů.

(2) Rozpočtová organizace, která spravuje národní majetek (dále jen „rozpočtová organizace“), může pověřit podřízenou organizací nebo složku, aby v rámci předpisů a daných pokynů za ni obstarávala jeho údržbu a činila opatření plynoucí z jeho obvyklého užívání.

§ 4.

Příslušnost ke správě.

(1) Národní majetek má zásadně spravovat rozpočtová organizace, která je pověřena úkoly, k jejichž plnění národní majetek zcela nebo převážně slouží; výjimky jsou možné jen ze závažných hospodářských nebo jiných důvodů.

(2) V pochybnostech o příslušnosti ke správě národního majetku mezi rozpočtovými organizacemi podřízenými témuž ústřednímu úřadu rozhoduje orgán jim přímo společně nadřízený; mezi rozpočtovými organizacemi z oboru působnosti různých ústředních úřadů rozhodují tyto úřady ve vzájemné dohodě.

(3) Ustanovení odstavce 2 platí obdobně při pochybnostech o příslušnosti ke správě národního majetku mezi rozpočtovými organizacemi a hospodářskými organizacemi státního socialistického sektoru.

(4) Ministerstvo financí stanoví, jak se spravuje národní majetek, který nepřechází při tom, kdy ho stát nabývá, do správy určité organizace, a národní majetek, u něhož se zjistí, že není ve správě žádné organizace, a jak se s takovým majetkem naloží.

§ 5.

Druhy národního majetku.

(1) Jednotlivé předměty národního majetku jsou podle povahy a hospodářského určení buď základními fondy nebo materiálovými zásobami.

(2) Základními fondy jsou hmotné předměty, jejichž doba upotřebitelnosti je delší než jeden rok a jejichž hodnota je vyšší než limit stanovený podle předpisů o účetní evidenci; jsou to zejména budovy, stavby, stroje a jiná zařízení, inventář a též pozemky. Bez zřetele na hodnotu patří k základním fondům zemědělské stroje a zemědělské nářadí (nikoli ruční), dospělá tažná a chovná zvířata, dospělá drůbež a včelstva.

(3) K základním fondům nepatří

- a) pracovní oděv, pracovní obuv a ložní výbava bez zřetele na jejich hodnotu a dobu upotřebitelnosti,
- b) speciální nástroje a speciální přípravky bez zřetele na jejich hodnotu,
- c) mladá zvířata a zvířata ve výkrmu.

(4) Materiálovými zásobami jsou

- a) hospodářský a kancelářský materiál, palivo, pohonné látky, obaly, potraviny, léčiva, osivo, krmivo, suroviny, hotové výrobky, zboží a pod.,

- b) předměty, jejichž doba upotřebitelnosti je kratší než jeden rok, bez zřetele na jejich hodnotu (krátkodobé předměty),
- c) předměty, jejichž hodnota je nižší než limit stanovený podle předpisů o účetní evidenci, bez zřetele na dobu jejich upotřebitelnosti (drobné předměty),
- d) předměty uvedené v odstavci 3.

Díl třetí.

Obsah správy.

Oddíl 1

Všeobecná ustanovení.

§ 6.

Evidence.

(1) Rádná správa národního majetku především vyžaduje, aby národní majetek byl podle zvláštních předpisů zjištěn, sepsán, oceněn a evidován. Rozpočtová organizace je dále povinna sledovat, zejména při inventarisaci, zda národní majetek co do skutečného množství, druhu a stavu souhlasí s evidencí.

(2) Rozpočtová organizace pečuje též o to, aby hranice pozemků byly vytýčeny a omezníkovány a hraniční znaky udržovány.

(3) Rozpočtová organizace je povinna dbát o pořádek ve veřejných knihách, zejména aby v nich byl zapsán jako vlastník československý stát a vyznačena její správa.

§ 7.

Ochrana národního majetku.

(1) Rozpočtová organizace je povinna učinit předepsaná, po případě vhodná opatření, zejména bezpečnostní a protipožární, aby se předešlo poškození, zničení, ztrátě nebo zneužití národního majetku

(2) K zajištění výkonu práv vyplývajících ze správy národního majetku je rozpočtová organizace povinna použít včas všech právních prostředků, zejména domáhat se ochrany vlastnického práva a dílky, uplatňovat nároky na náhradu škody a dávat podnět k trestnímu stíhání.

§ 8.

Údržba.

Rozpočtová organizace je povinna národní majetek udržovat v řádném užitelném stavu, zejména včasným, pravidelným a hospodárným prováděním běžných oprav, aby se předešlo

předčasným generálním opravám, po případě opatřování nových předmětů, a zajistit tyto opravy jak v plánu, tak i v rozpočtu. Při údržbě národního majetku, jakož i při zvelebovacích pracích je nutno co nejvíce používat místních hmotných zdrojů a získávat obyvatelstvo k dobrovolné budovatelské spolupráci.

§ 9.

Využití národního majetku; přebytečný národní majetek.

(1) Rozpočtová organizace je povinna soustavně pečovat o to, aby národního majetku bylo plně využito, po případě zjednat nápravu, a (nejde-li o ústřední úřad) ohlásit do 30 dnů svému přímo nadřízenému orgánu přebytečný národní majetek, aby byl převeden do správy jiné organizace, která ho potřebuje. Přebytečným je zejména národní majetek, který rozpočtová organizace nepotřebuje k plnění svých úkolů v běžném nebo příštím roce nebo který jakostí nebo rozsahem není přiměřený jejím úkolům nebo potřebám.

(2) Jestliže přímo nadřízený orgán zjistí, že v oboru jeho působnosti nelze přebytečného národního majetku hospodárně využít, ohlásí to svému nadřízenému orgánu, který postupuje obdobně. Nelze-li přebytečného národního majetku využít ani v oboru působnosti ústředního úřadu, bude převeden do správy organizace náležející do oboru působnosti jiného ústředního úřadu, kde je ho třeba (§§ 14 až 16).

(3) Státní úřad plánovací v dohodě s ministerstvem financí může stanovit pro rozpočtovou organizace povinnost hlásit určité zvlášť důležité druhy přebytečného národního majetku a vyhradit si jejich rozmístění.

§ 10.

Neupotřebitelný národní majetek.

(1) Movité předměty z národního majetku, které se staly neupotřebitelnými a nedají se buď vůbec opravit nebo jen s nepřiměřeným nákladem, buď se prodají nebo jinak zužitkují, podle toho, co je hospodárnější; prodej se provádí zásadně prostřednictvím podniků socialistického sektoru.

(2) O tom, které předměty jsou neupotřebitelné a jak se s nimi naloží (odstavec 1), rozhoduje vedoucí rozpočtové organizace na návrh komise; jeho rozhodnutí vyžaduje schválení nadřízeného orgánu obdobně podle § 20. Komise je složena z předsedy, kterého jmenuje vedoucí organizace, hlavního (vedoucího) účetního a za-

městnance odpovědného za hmotné hospodaření. Komise může si vyžádat posudek odborného znalce. Prováděcí předpisy stanoví podrobnosti, jakož i potřebné odchylky o složení komise u místních národních výborů.

(3) Výtěžky z prodeje plynou do rozpočtu organizace, v jejíž správě prodané předměty byly.

Oddíl 2.

Zvláštní opatření při správě.

§ 11.

Pronájem.

(1) Národní majetek lze v odůvodněných případech pronajmout, a to především hospodářským nebo dobrovolným organizacím, není-li vhodnější převést jeho správu nebo jej zcizit. O pronájmu se sepíše listina.

(2) Pronájem místností k účelům obytným nebo provozním se řídí předpisy o hospodaření s byty nebo s jinými místnostmi.

(3) Rozpočtové organizace neplatí si vzájemně náhradu za užívání národního majetku, nahrazují si však poměrným dílem věcné náklady.

§ 12.

Zatížení.

(1) Národní majetek zásadně nemůže být nově zatížen zástavním právem nebo věcnými břemeny.

(2) Nemovitý národní majetek může být, nevystačí-li se se smluvním závazkem, zatížen

- a) věcnými břemeny ve prospěch jiné nemovitosti, vyžaduje-li to obecný zájem, zejména řádné a národohospodářsky odůvodněné užívání nemovitosti,
- b) právem požívání a užívání ve prospěch lidového družstva nebo dobrovolné organizace,
- c) právem stavby ve prospěch lidových družstev a dobrovolných organizací nebo k vystavění rodinného domku anebo jiné drobné stavby ve prospěch pracujících.

(3) K zatížení národního majetku (odstavec 2) je třeba souhlasu přímo nadřízeného orgánu, pokud prováděcí předpisy nestanoví jinak.

(4) V jiných případech než uvedených v odstavci 2 může být národní majetek zatížen jen v obecném zájmu a dále k tomu souhlas příslušný ústřední úřad v dohodě s ministerstvem financí.

(5) O zatížení národního majetku se sepíše listina.

(6) Předcházejícími odstavci nejsou dotčeny předpisy, které opravňují organizace státního socialistického sektoru užívat národního majetku k obecně prospěšným účelům a pro jejich zařízení.

§ 13.

Odevzdání do trvalého užívání.

(1) V zájmu rozvoje národního hospodářství mohou být odevzdány části národního majetku do trvalého užívání (§ 103 odst. 2 obč. zák.) lidovým družstvům nebo dobrovolným organizacím; movité předměty lze však odevzdat do trvalého užívání jen výjimečně, jsou-li pro to zvláštní důvody.

(2) Národní majetek odevzdaný do trvalého užívání zůstává ve správě rozpočtové organizace.

(3) Trvalý uživatel má práva a povinnosti rozpočtové organizace (§ 3) s omezením, že nesmí odevzdaný národní majetek ani zcizit ani zatížit a že ho smí užívat jen k účelu, pro který mu byl odevzdán. V obecném zájmu mohou být trvalému uživateli uložena další omezení.

(4) Odevzdat národní majetek do trvalého užívání může rozpočtová organizace jen se souhlasem přímo nadřízeného orgánu, pokud prováděcí předpisy nestanoví jinak. Odevzdání se provádí písemně administrativním opatřením anebo smlouvou. Opatření (smlouva) musí obsahovat podstatné náležitosti a podrobnější podmínky, za kterých se národní majetek odevzdává do trvalého užívání.

(5) Rozpočtová organizace může národní majetek odejmout trvalému uživateli administrativním opatřením, neplní-li stanovené podmínky nebo vyžaduje-li to obecný zájem.

Oddíl 3.

Převody správy národního majetku.

§ 14.

Zásady.

(1) Správa národního majetku se převádí mezi rozpočtovými organizacemi navzájem, jen jde-li o národní majetek přebytečný, nebo vyžaduje-li to obecný zájem; převod správy se děje administrativně, a to buď opatřením nadřízených orgánů nebo dohodou zúčastněných organizací.

(2) Základní fondy se převádějí do správy jiné rozpočtové organizace bezplatně.

(3) Materiálové zásoby s výjimkou drobných a krátkodobých předmětů se převádějí do správy

vy jiné rozpočtové organizace úplatně, a to za úhradu rovnající se hodnotě uvedené v účetní evidenci. Jde-li však o převod hospodářského celku, převádějí se materiálové zásoby bezplatně.

(4) Opatření nebo dohoda (odstavec 1) musí obsahovat podstatné náležitosti, zejména označení organizace předávající a přejímající, určení předmětu převodu a den převodu správy; podle okolností pořizovací cenu a výši opravek, ustanovení o závadách, pohledávkách a závazcích, o důsledcích pro plán a rozpočet, o změnách v evidenci majetku a o způsobu vyúčtování.

(5) Peněžitě pohledávky a závazky, vzniklé z běžného hospodaření s převáděným národním majetkem přede dnem převodu správy a na něm nezajištěné, převádějí se na přejímající rozpočtovou organizaci, jen jsou-li pro to zvláštní důvody. Takovým převodem nejsou dotčena práva a povinnosti třetích osob.

(6) Obě rozpočtové organizace (odstavec 5) jsou povinny vzájemně si nahradit příjmy a výdaje z převáděného národního majetku podle vyúčtování ke dni převodu správy.

(7) Ustanovení odstavců 1 až 4 platí obdobně i pro převody národního majetku ze správy rozpočtových organizací do správy hospodářských organizací státního socialistického sektoru a naopak, připouštějí-li to i předpisy platné pro tyto hospodářské organizace. Drobné a krátkodobé předměty se však převádějí úplatně.

(8) Tímto nařízením nejsou dotčeny zvláštní předpisy, podle nichž dochází k převodům správy národního majetku na podkladě hospodářských nebo občanskoprávních smluv, zejména v rámci obvyklého hospodaření (§ 104 obč. zák.).

§ 15.

Převody správy opatřením nadřízených orgánů.

(1) Ústřední úřad může v oboru své působnosti převést národní majetek ze své správy do správy národního výboru, po případě i jiné rozpočtové organizace sobě podřízené, a naopak. Stejně může převést správu národního majetku mezi národními výbory a jinými rozpočtovými organizacemi sobě podřízenými. Jde-li o převod správy z oboru působnosti jednoho ústředního úřadu do oboru působnosti jiného ústředního úřadu, postupují tyto úřady v dohodě.

(2) Před opatřením podle odstavce 1, týká-li se národních výborů, musí ústřední úřad slyšet dotčené národní výbory, ledaže by bylo nebezpečí v prodlení nebo šlo o hromadný převod

obecným předpisem. Má-li národní výbor s hlediska hospodářského námitky proti převodu nebo jde-li o hromadný převod obecným předpisem, je třeba k převodu souhlasu ministerstva financí nebo orgánu jím pověřeného.

(3) Ustanovení odstavce 1 první a druhé věty platí obdobně i pro krajský národní výbor. Příslušný ústřední úřad může v dohodě s ministerstvem financí rozšířit platnost tohoto ustanovení pro určitý druh národního majetku i na okresní národní výbory.

(4) Ústřední úřad může převést národní majetek ze správy rozpočtové organizace do správy hospodářské organizace státního socialistického sektoru (§ 14 odst. 7). Jde-li o převod správy z oboru působnosti jednoho ústředního úřadu do oboru působnosti jiného ústředního úřadu, postupují tyto úřady v dohodě. Pro převody platí obdobně ustanovení odstavce 2.

(5) Jde-li o převod správy národního majetku v cizině nebo v hodnotě vyšší než 5,000.000 Kčs. je k převodu třeba též souhlasu ministerstva financí.

§ 16.

Převody správy dohodou.

(1) Ústřední úřad převádí národní majetek ze své správy do správy jiného ústředního úřadu v dohodě s ním.

(2) Národní výbory a jiné rozpočtové organizace než ústřední úřady mohou mezi sebou převádět správu národního majetku vzájemnou dohodou schválenou jejich nadřízenými orgány. Takovou dohodou může být též převeden národní majetek ze správy rozpočtových organizací do správy hospodářských organizací státního socialistického sektoru a naopak (§ 14 odst. 7). Prováděcí předpisy stanoví, v kterých případech není k dohodě třeba souhlasu nadřízeného orgánu, po případě kdy je třeba souhlasu vyššího nadřízeného orgánu.

(3) Ustanovení § 15 odst. 5 platí obdobně.

Oddíl 4.

Zcizení národního majetku.

§ 17.

(1) Základní fondy nemohou být zcizeny, a to ani exekučně, pokud se ve zvláštních předpisech nebo v tomto nařízení nestanoví jinak.

(2) Přebytkové základní fondy, které nelze převést (§ 9), může rozpočtová organizace v zájmu rozvoje národního hospodářství nebo v jiném obecném zájmu zcizit lidovým družstvům nebo dobrovolným organizacím, po případě též pracujícím.

(3) Pracujícím mohou být zcizeny rodinné domky a podobné drobné stavby (na př. chaty), podíly k nim nebo pozemky pro jejich stavbu a pro zřízení zahrádky. Pozemky lze též zcizit k odstranění stavebních, hospodářských nebo zdravotních závad u budov.

(4) V ostatních případech než uvedených v odstavcích 2 a 3 lze zcizit základní fondy, jen vyžaduje-li to jiný obecný zájem.

(5) Základní fondy se zcizují zásadně úplatně, a to za běžnou cenu (§ 367 obč. zák.), za jinou cenu nebo výjimečně bezplatně jen ze zvlášť závažných důvodů.

(6) Výtěžky z prodeje základních fondů plynou do rozpočtu organizace, v jejíž správě tyto základní fondy byly.

(7) Zcizení základních fondů se provádí podle ustanovení §§ 19 a 20, a to vždy písemnou formou.

§ 18.

(1) Přebytečné materiálové zásoby, pokud nebudou převedeny podle § 14, prodá rozpočtová organizace za běžnou cenu lidovým družstvům nebo dobrovolným organizacím, po případě jsou-li pro to hospodářské důvody, pracujícím, zejména materiál na stavbu a údržbu rodinných domků a jiných drobných staveb. Zcizit přebytečné materiálové zásoby za jinou cenu nebo výjimečně bezplatně je možno jen ze zvlášť závažných důvodů.

(2) Ustanovení § 17 odst. 6 platí obdobně.

(3) Zcizení materiálových zásob se provádí podle ustanovení §§ 19 a 20.

§ 19.

Ústřední úřad může zcizit národní majetek, který spravuje, jen se souhlasem ministerstva financí, jde-li o národní majetek v cizině nebo o úplatné zcizení národního majetku v ceně nad 1.000.000 Kčs anebo o bezplatné zcizení národního majetku v ceně nad 200.000 Kčs. K bezplatnému zcizení národního majetku v ceně nad 1.000.000 Kčs je třeba vždy souhlasu vlády.

§ 20.

(1) Národní výbory mohou zcizit národní majetek jen se souhlasem nadřízeného národního výboru (úřadu); souhlasu není třeba, zcizuje-li krajský národní výbor národní majetek úplatně v ceně do 100.000 Kčs nebo bezplatně v ceně do 20.000 Kčs. Prováděcí předpisy stanoví, v kterých dalších případech není souhlasu třeba, po případě kdy je třeba souhlasu vyššího nadřízeného orgánu.

(2) Jde-li o úplatné zcizení národního majetku v ceně nad 1.000.000 Kčs nebo o bezplatné zcizení národního majetku v ceně nad 200.000 Kčs, je třeba vždy souhlasu příslušného ústředního úřadu, který postupuje v dohodě s ministerstvem financí. K bezplatnému zcizení národního majetku v ceně nad 1.000.000 Kčs je třeba souhlasu vlády.

(3) Pro zcizení národního majetku jinými rozpočtovými organizacemi než národními výbory a ústředními úřady platí ustanovení odstavců 1 a 2 obdobně.

(4) Souhlasu ke zcizení národního majetku není třeba, nařídil-li zcizení národní výbor (úřad), který by byl příslušný dát ke zcizení souhlas, nebo orgán jemu nadřízený.

Díl čtvrtý.

Nabývání majetku do státního vlastnictví.

§ 21.

(1) Rozpočtová organizace může v mezích zvláštních předpisů za úplatu nabývat věci, které nejsou národním majetkem, jen potřebuje-li jich nezbytně k plnění svých úkolů. Přitom musí dbát předpisů o plánování a rozpočtování.

(2) Ministerstvo financí může pro úplatné nabývání věcí rozpočtovými organizacemi od soukromníků stanovit podmínky, po případě takové nabývání omezit nebo i vyloučit.

§ 22.

(1) Majetek, kterého nabývá stát propadnutím nebo zabráním v trestním řízení soudním nebo správním, odúmrtí, darováním, při likvidaci a z jiných podobných důvodů, evidují, zabezpečují, mají v prozatímní správě a realizují okresní národní výbory; podrobnosti, zejména o povinnostech okresních národních výborů vyplývajících z prozatímní správy, stanoví ministerstvo financí v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady.

(2) Orgány státní správy a podniky socialistického sektoru jsou povinny spolupracovat s okresními národními výbory, aby majetek nabývaný státem byl řádně zjištěn, evidován, zabezpečen a realizován.

(3) Výtěžky z realizace tohoto majetku odvádějí se do státního rozpočtu.

§ 23.

O správě a o nakládání s majetkem zkonfiskovaným, znárodněným a s majetkem získaným pro účely pozemkových reforem platí, dokud s tímto majetkem nebylo konečným způsobem naloženo, zvláštní předpisy.

Díl pátý.

Závěrečná ustanovení.

§ 24.

D o h l e d.

Státní orgány jsou povinny v oboru své působnosti dohlížet a vhodným způsobem se převěřovat, zda rozpočtové organizace řádně plní povinnosti vyplývající ze správy národního majetku, a zjistí-li závady, zařít jejich odstranění, po případě je odstranit samy. K odstranění a zamezení závad nebo z jiného obecného zájmu může dohlédací orgán uložit rozpočtové organizaci vhodná omezení ve výkonu její správy.

Z m o c n ě n í.

§ 25.

(1) Ministerstvo financí může v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady

- a) nařít generální inventarisaci národního majetku spojenou s novým oceněním a stanovit rozsah, způsob a podmínky provádění,
- b) upravit odpisování národního majetku,
- c) uložit družstvům, dobrovolným organizacím a soukromým osobám povinnost hlásit národní majetek,
- d) stanovit výjimky i odchylky z tohoto nařízení, zejména pro zvláštní povahu nebo poslání některých částí národního majetku nebo rozpočtových organizací.

(2) Ministerstvo financí může v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady a orgány rozšířit platnost tohoto nařízení nebo některých jeho ustanovení na jiné organizace a zařízení s výjimkou hospodářských organizací.

§ 26.

(1) Ministerstvo financí v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady vydá podle potřeby předpisy k provedení tohoto nařízení.

(2) Příslušné ústřední úřady mohou v dohodě s ministerstvem financí stanovit pro obor své působnosti podrobnosti k prováděcím předpisům.

§ 27.

Z r u š o v a c í u s t a n o v e n í.

(1) Zrušují se vládní nařízení č. 90/1950 Sb., o správě národního majetku národními výbory, a vládní nařízení č. 200/1950 Sb., o nakládání s nemovitým národním majetkem ve správě ústředních úřadů.

(2) Předpisy vydané podle uvedených vládních nařízení zůstávají v platnosti, pokud neodporují tomuto nařízení a dokud nebudou vydány předpisy je nahrazující.

§ 28.

Ú č i n n o s t n a ř í z e n í.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1954; provedou je všichni členové vlády.

Zápotocký v. r.

Dr. Dolanský v. r.

gen. arm. Dr. Čepička v. r.	Maurer v. r.
Kopecký v. r.	Dr. Nejedlý v. r.
Uher v. r.	Dr. Neuman v. r.
Barák v. r.	Nosek v. r.
Beran v. r.	Plojhar v. r.
David v. r.	Poláček v. r.
Dvořák v. r.	Pospíšil v. r.
Šuriš v. r.	Ing. Púčik v. r.
Ing. Jankovcová v. r.	Reitmajer v. r.
Jonáš v. r.	Smida v. r.
Krajčír v. r.	Ing. Šimůnek v. r.
Krosnář v. r.	Dr. Škoda v. r.
Dr. Kyselý v. r.	Dr. Šlechta v. r.
Málek v. r.	Štoll v. r.

111.

Vládní nařízení

ze dne 18. prosince 1953

o základních fondech hospodářských organizací.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 9 odst. 2 a § 13 odst. 2 zákona č. 106/1951 Sb., o úpravě financování národních a komunálních podniků:

§ 1.

Ú č e l n a ř í z e n í.

Význam základních fondů, které jsou ve správě hospodářských organizací státního socialistického sektoru a jsou jako národní majetek zdrojem bohatství a blahobytu pracujícího lidu, vyžaduje, aby jejich správa byla upravena jednotně a řídila se zásadami, které by zajišťovaly jejich nejúčelnější a nejehospodárnější využití a stálé zvelebování. Tyto zásady je třeba přiměřeně uplatnit i na ostatní hospodářské organizace.

§ 2.

R o z s a h p l a t n o s t i.

(1) Toto nařízení platí pro všechny hospodářské organizace (dále jen „podniky“) s výjimkami dále uvedenými.

(2) Pro banky, státní spořitelny a Státní pojišťovnu platí toto nařízení, jen pokud zvláštní předpisy o hospodaření těchto ústavů nestanoví jinak.

(3) Na podniky pro zahraniční obchod, První českou zajišťovnu a na lidová družstva se vztahují jen ustanovení § 3, § 6 odst. 1 a 2 a §§ 7, 8, 14 a 15 tohoto nařízení, a to přiměřeně.

§ 3.

Pojem základních fondů.

(1) Základními fondy podniku jsou hmotné předměty, jejichž doba upotřebitelnosti je delší než jeden rok a jejichž hodnota je vyšší než limit stanovený podle předpisů o účetní evidenci; jsou to zejména budovy, stavby, stroje a jiná zařízení, inventář a též pozemky. Bez zřetele na hodnotu patří k základním fondům zemědělské stroje a zemědělské nářadí (nikoli ruční), dospělá tažná a chovná zvířata, dospělá drůbež a včelstva.

(2) K základním fondům nepatří pracovní oděv, pracovní obuv a ložní vybava, bez zřetele na hodnotu a dobu upotřebitelnosti, speciální nástroje a speciální přípravky, bez zřetele na hodnotu, a mladá zvířata a zvířata ve výkrmu.

§ 4.

Podstata správy.

Podnik, který spravuje základní fondy, je oprávněn a povinen vlastním jménem s péčí řádného hospodáře a s omezeními uvedenými v tomto nařízení mít je v držbě a v evidenci, ochraňovat, udržovat, zvelebovat je a užívat jich a nakládat s nimi co nejúčelněji, jak to vyžaduje plnění úkolů státního plánu rozvoje národního hospodářství.

§ 5.

Příslušnost ke správě.

(1) Základní fondy má zásadně spravovat podnik, který je pověřen úkoly, k jejichž plnění základní fondy zcela nebo převážně slouží; výjimky jsou možné jen ze závažných hospodářských nebo jiných důvodů.

(2) V pochybnostech o příslušnosti ke správě základních fondů mezi podniky podřízenými témuž ústřednímu úřadu rozhoduje orgán jim přímo společně nadřízený; mezi podniky z oboru působnosti různých ústředních úřadů rozhodují tyto úřady ve vzájemné dohodě.

(3) Ustanovení odstavce 2 platí obdobně při pochybnostech o příslušnosti ke správě základních fondů mezi podniky a rozpočtovými organizacemi.

§ 6.

Evidence.

(1) Řádná správa základních fondů především vyžaduje, aby základní fondy byly podle zvláštních předpisů zjištěny, sepsány, oceněny a evidovány. Podnik je dále povinen sledovat, zejména při inventarisaci, zda základní fondy co do skutečného množství, druhu a stavu souhlasí s evidencí.

(2) Podnik pečuje též o to, aby hranice jeho pozemků byly vytyčeny a omezníkovány a hranicní znaky udržovány.

(3) Podnik je povinen dbát o pořádek ve veřejných knihách, zejména aby v nich byl zapsán jako vlastník československý stát s vyznačením podniku, který základní fondy spravuje.

§ 7.

Ochrana základních fondů.

(1) Podnik je povinen učinit předepsaná, po případě vhodná opatření, zejména bezpečnostní a protipožární, aby se předešlo poškození, zničení, ztrátě nebo zneužití základních fondů.

(2) K zajištění výkonu práv vyplývajících ze správy základních fondů je podnik povinen použít včas všech právních prostředků, zejména domáhat se ochrany vlastnického práva a držby, uplatňovat nároky na náhradu škody a dávat podnět k trestnímu stíhání.

§ 8.

Údržba a generální opravy.

Podnik je povinen udržovat základní fondy v řádném užitelném stavu, zejména včasným, pravidelným a hospodárným prováděním běžných oprav, aby se předešlo předčasným generálním opravám, po případě opatřování nových základních fondů. Běžné opravy je třeba zajistit v ročním plánu, generální opravy též v dlouhodobém plánu.

§ 9.

Využití základních fondů; přebytečné základní fondy.

(1) Soustavné zvyšování výroby, produktivity práce a snižování vlastních nákladů vyžaduje, aby všech základních fondů v podnicích bylo plně využito. Podnik je proto povinen plně využít základních fondů zajistit, řídit se přitom v podrobnostech zvláštními předpisy, zejména statutem.

(-) Základní fondy, o nichž podnik při sestavování nebo změně plánu zjistí, že jich nebude využito vůbec nebo že jich bude využito jen v nepatrné míře, považují se za přebytečné. To neplatí o základních фондах v rezervě a o základních фондах instalovaných do provozu, avšak podle pokynů příslušných orgánů nepoužívaných (daných do konzervace). Podnik je povinen o přebytečných základních фондах podat do 30 dnů po zjištění přebytečnosti zprávu nadřízenému orgánu a upozornit, která hospodářská nebo rozpočtová organizace má o ně zájem

(-) Nadřízený orgán převede přebytečné základní fondy na podnik nebo rozpočtovou organizaci v oboru své působnosti, kde je jich zapotřebí. Zjistí-li nadřízený orgán, že v oboru jeho působnosti nelze přebytečných základních fondů využít, ohlásí to ústřednímu úřadu, který postupuje obdobně. Nelze-li přebytečných základních fondů využít v oboru působnosti ústředního úřadu, převedou se do správy podniku nebo rozpočtové organizace v působnosti jiného ústředního úřadu, kde je o ně zájem.

(1) Ministerstvo financí stanoví v dohodě se státním úřadem plánovacím, jak se hlásí přebytečné základní fondy a zjišťují organizace, u nichž může být těchto fondů nejlépe využito. Státní úřad plánovací může stanovit, které přebytečné základní fondy smějí být z působnosti ústředního úřadu převáděny jen se souhlasem státního úřadu plánovacího.

§ 10.

Likvidace základních fondů.

(1) Základní fondy podniků, které se staly neupotřebitelnými a nelze je učinit upotřebitelnými vůbec nebo jen po neúměrně nákladné opravě, se vyřazují likvidací. Předměty z likvidace se zužtkují v podniku nebo prodají podle toho, co je hospodárnější. Prodej těchto předmětů se provádí zásadně prostřednictvím podniků socialistického sektoru.

(2) O likvidaci základních fondů a o tom, jak se naloží s předměty z likvidace, rozhoduje vedoucí podniku (závodu) na základě vyjádření komise složené ze zaměstnanců podniku, po případě jiných věci znalých osob. Členy komise určí vedoucí podniku (závodu); jedním z členů komise musí být ustanoven hlavní (vedoucí) účetní nebo jeho zástupce. O likvidaci se sepíše protokol. Likvidace strojů a jiných zařízení do šrotu vyžaduje schválení ústředního úřadu.

(3) Ustanovení odstavce 2 platí přiměřeně i pro likvidaci základních fondů v důsledku jejich ztráty nebo krádeže a u dospělých chovných

a tažných zvířat; dospělé drůbeže a včelstev též v důsledku jejich uhynutí.

(4) U dospělých chovných a tažných zvířat a dospělé drůbeže považuje se za likvidaci také převedení do výkrmu, prodej nebo zabití, u včelstev jejich prodej. Protokol o likvidaci může být nahrazen jiným dokladem.

(5) Dnem stanoveným v rozhodnutí o likvidaci, po případě skutečností uvedenou v odstavci 4, ztrácejí základní fondy v podniku svou povahu.

§ 11.

Pronájem.

(1) Přebytečné základní fondy, které nelze převést (§ 9, odst. 3) ani zcizit, mohou být pronajaty, a to především organizacím státního socialistického sektoru. O pronájmu se sepíše listina.

(2) Pronájem místností k účelům obytným nebo provozním se řídí předpisy o hospodaření s byty nebo s jinými místnostmi.

§ 12.

Převody správy základních fondů.

(1) Správa základních fondů se převádí mezi podniky navzájem, jen jde-li o základní fondy přebytečné nebo vyžaduje-li to obecný zájem. Ze správy podniků do správy rozpočtových organizací a naopak mohou být základní fondy převedeny, pokud to připouštějí i předpisy platné pro rozpočtové organizace. Převod správy se děje administrativně a bezplatně.

(2) Ústřední úřad nebo orgán jím pověřený může v oboru své působnosti administrativním opatřením převést základní fondy ze správy podniku do správy jiného podniku (vyčlenit je a zároveň začlenit) nebo do správy rozpočtové organizace; jde-li o převod do správy podniku nebo rozpočtové organizace v oboru působnosti jiného ústředního úřadu, činí se administrativní opatření v dohodě obou ústředních úřadů.

(3) Jde-li o základní fondy menšího hospodářského významu, může být administrativní opatření (odstavec 2) nahrazeno písemnou dohodou podniku s jiným podnikem nebo rozpočtovou organizací, schválenou příslušným ústředním úřadem nebo orgány jím pověřenými. Schválení není třeba, jde-li o základní fondy, jejichž úhrnná pořizovací hodnota, ve které jsou vedeny v účetní evidenci, nepřevyšuje 20.000 Kčs, pokud si příslušný ústřední úřad nevyhradí schvalování převodů správy základních fondů o pořizovací hodnotě nižší. Ministr financí může v dohodě s vedoucími zúčastněných ústředních

úřadů částku 20.000 Kčs zvýšit buď pro obor určitého ústředního úřadu nebo pro určité druhy základních fondů.

(4) Administrativní opatření nebo dohoda (odstavce 2 a 3) musí obsahovat podstatné náležitosti, zejména označení podniku předávajícího, podniku (rozpočtové organizace) přejímajícího, určení předmětu převodu, jeho pořizovací hodnotu a výši oprávek, po případě ustanovení o závadách, pohledávkách a závazcích a den přechodu správy.

(5) Oprávnění ministra financí udělovat souhlas k začlenění národního majetku do podniků, vyhrazené mu předpisy o národních podnicích, není dotčeno.

§ 13.

Zcizení a zatížení základních fondů.

(1) Základní fondy nemohou být zcizeny nebo zatíženy, a to ani exekučně, pokud se ve zvláštních předpisech nebo v tomto nařízení nestanoví jinak.

(2) Přebytečné základní fondy, které nelze převést (§ 9, odst. 3), může podnik v zájmu rozvoje národního hospodářství nebo v jiném obecném zájmu zcizit lidovým družstvům nebo dobrovolným organizacím, po případě též pracujícím.

(3) Pracujícím mohou být zcizeny rodinné domky a podobné drobné stavby (na př. chaty), podíly k nim nebo pozemky pro jejich stavbu a pro zřízení zahrádky. Pozemky lze též zcizit k odstranění stavebních, hospodářských nebo zdravotních závad u budov.

(4) Základní fondy se zcizují zásadně úplatně, a to za běžnou cenu (§ 367 obč. zák.), za jinou cenu nebo bezplatně jen ze zvlášť závažných důvodů.

(5) Zcizení základních fondů děje se písemnou formou a vyžaduje schválení ústředního úřadu.

§ 14.

Odpisování základních prostředků.

(1) Řádně provedenými odpisy základních prostředků, t. j. peněžních prostředků vynaložených na pořízení základních fondů, vyjadřujícími jejich postupné opotřebení, zajišťují se finanční prostředky na jejich obnovu a generální opravy a opatřuje podklad pro správné zjištění nákladů na výrobu a oběh.

(2) Odpisy se vypočítávají z původní nebo reprodukční pořizovací hodnoty (odpisová základna) podle obecných norem odpisů, směrných norem odpisů nebo (zvláštních) norem odpisů.

(3) Ministerstvo financí v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady stanoví podrobnosti, zejména obecné a směrné normy odpisů. Tím nejsou dotčeny předpisy o účetní evidenci, které zmocňují ústřední účetní jednotky stanovit normy odpisů.

§ 15.

Generální inventarisace.

Neodpovídá-li v důsledku vývoje cenové hladiny hodnota základních fondů vedená v účetní evidenci již všeobecně jejich reprodukční pořizovací hodnotě, základní fondy se nově ocení na podkladě údajů opatřených generální inventarisací. Generální inventarisaci spojenou s novým oceněním nařizuje ministerstvo financí a stanoví přitom její rozsah, způsob a podmínky provádění.

Zmocnění.

§ 16.

(1) Ministerstvo financí v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady může stanovit výjimky a odchylky z tohoto nařízení.

(2) Ministerstvo financí může pro úplatné nabývání základních fondů podniky od soukromníků stanovit podmínky, po případě takové nabývání omezit nebo i vyloučit.

§ 17.

Ministerstvo financí v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady vydá podle potřeby podrobnější předpisy k provedení tohoto nařízení.

§ 18.

Účinnost.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1954; provedou je všichni členové vlády.

Dr. Dolanský v. r.

gen. arm. Dr. Čepička v. r.	Maurer v. r.
Kopecký v. r.	Dr. Nejedlý v. r.
Uher v. r.	Dr. Neuman v. r.
Barák v. r.	Nosek v. r.
Beran v. r.	Plojhar v. r.
David v. r.	Poláček v. r.
Dvořák v. r.	Pospíšil v. r.
Šuriš v. r.	Ing. Půček v. r.
Ing. Jankovcová v. r.	Reitmayer v. r.
Jonáš v. r.	Smída v. r.
Krajčír v. r.	Ing. Šimůnek v. r.
Krosnář v. r.	Dr. Škoda v. r.
Dr. Kyselý v. r.	Dr. Šlechta v. r.
Málek v. r.	Štoll v. r.

112.**Vládní nařízení**

ze dne 18. prosince 1953,

kterým se mění procenta zvýšení daně ze mzdy.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 22 odst. 2 zákona č. 76/1952 Sb., o dani ze mzdy:

§ 1.

(1) Daň podle § 6 zákona o dani ze mzdy se zvyšuje:

- a) poplatníkům, kteří nevyživují žádnou osobu nebo vyživují jen jednu osobu, o 60% daně, jsou-li však ve věku do 25 let nebo přes 50 let (ženy přes 45 let), jen o 40% daně,
- b) manželkám (družkám), které pobírají mzdu a žijí s manželem (druhem) ve společné domácnosti, o 50%, jsou-li však ve věku do 25 let nebo přes 45 let, jen o 35% daně.

(2) Zvýšení podle odstavce 1 se vybírá, jen přesahuje-li daňový základ 560 Kčs měsíčně.

§ 2.

Zvýšení daně stanovené v § 1 nahrazuje zvýšení daně stanovené v § 7 zákona o dani ze mzdy a v § 1 vládního nařízení č. 43/1953 Sb., kterým se upravují procenta zvýšení a snížení daně ze mzdy.

§ 3.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1954 a platí pro zdanění

- a) mezd vyplácených na dobu po 31. prosinci 1953 a
- b) mezd vyplácených po 25. lednu 1954 za dobu před 1. lednem 1954;

provede je ministr financí.

Dr. Dolanský v. r.

Đuriš v. r.

113.**Vládní nařízení**

ze dne 22. prosince 1953.

o ředitelských fondech v hospodářských organizacích dopravních.

Vláda republiky Československé nařizuje se souhlasem presidenta republiky podle § 42 odst. 1 zákona č. 241/1948 Sb., o prvním pětiletém hospodářském plánu rozvoje Československé republiky (zákon o pětiletém plánu):

§ 1.

(1) Ke zvýšení iniciativy a odpovědnosti ředitelů hospodářských organizací:

- a) národních podniků silniční dopravy,
- b) národních podniků vodní dopravy,
- c) hlavní správy civilního letectví Československé republiky — Československých aerolinií (ČSA) a
- d) samostatných dopravních podniků komunálního hospodářství provozujících hromadnou dopravu osob.

a k podnícení hmotného zájmu zaměstnanců na plnění plánů, může být v těchto organizacích (dále jen „podniky“) zřízen ředitelský fond (dále jen „fond“).

(2) Ministr financí se zmocňuje, aby v dohodě s věcně příslušným ministrem a po slyšení jednotné odborové organizace určil jednotlivé podniky, v nichž a od které doby se fond zřizuje.

§ 2.

(1) Do fondu plyne podíl na plánovaném zisku, nebo jde-li o podnik, kde není zisk plánován nebo kde je plánována ztráta, podíl z plánované úspory dosažené snížením vlastních nákladů, ve výši 1½%.

(2) Překročí-li podnik plán zisku nebo plán snížení vlastních nákladů, převádí se do fondu navíc podíl z úhrnného nadplánového zisku nebo z nadplánové úspory, dosažené snížením vlastních nákladů, a to ve výši 25%. Při určení výše nadplánového zisku nebo nadplánové úspory, dosažené snížením vlastních nákladů, se do tohoto zisku nebo úspory nezapočítávají ty částky, které vyplynuly z příčin, jež nezávisí na vlastní činnosti podniku.

(3) Fond obdrží také odměnu z nadplánových odvodů vlastních oběžných prostředků (obratových fondů) ve výši a za podmínek, které stanoví ministr financí zvláštními směrnici.

(4) Celkový roční úhrnný podíl plynoucí do fondu nesmí překročit 5% ročního mzdového fondu pracovníků podniku v hlavní (dopravní) činnosti, přepočteného v poměru ke skutečnému plnění plánu přepravy.

(5) Podmínkou pro poskytnutí podílu jest, že podnik plní nebo překračuje plán přepravy ve stanovených ukazatelích, plán snížení vlastních nákladů a plán zisku.

§ 3.

(1) Po ukončení každého čtvrtletí převádí se do fondu zálohový podíl ve výši 50% částky vypočtené podle § 2 ze souhrmných výsledků dosažených podle rozvahy podniku od počátku roku.

(2) Konečná výše podílu převáděného do fondu se určuje podle schválené roční rozvahy.

§ 4.

(1) Prostředků fondu používá ředitel podniku:

- a) k rozšiřování provozu nebo výroby, k výstavbě a opravám prováděným bytovým hospodářstvím podniku a k technickému zdokonalování dopravy nebo výroby (malé mechanisaci, realizaci zlepšovacích návrhů a pod.) i mimo rámec plánovaných investic, a to ve výši 10% prostředků fondu;
- b) na zlepšení kulturní a sociální péče o pracovníky podniku (k rozšíření pomocných hospodářství, ke zřizování dětských zařízení, jídelen, kluboven, k nákupu inventáře pro tato zařízení, na tělovýchovné účely a pod.), k výplatě individuálních odměn pracovníkům za vynikající pracovní výkony, k zaplacení poukazů na rekreaci pracujících a k výplatě jednorázových výpomocí pracovníkům podniku.

(2) Výdaje na vrub fondu mohou být prováděny jen ve výši částek, které jsou skutečně ve fondu. Zakazuje se vydávání prostředků na vrub částek, jejichž převedení do fondu je teprve očekáváno.

(3) Rozpočet fondu schvaluje ředitel podniku po projednání se závodní radou. O použití prostředků fondu, zejména o účelu a výši vynaložených částek, je nutno uvědomit všechny pracující podniku.

§ 5.

Kontrola odvádění stanovených částek do fondu a vydávání těchto prostředků v podnicích přísluší ministerstvu financí. Práva věcně příslušných ministerstev k provádění této kontroly a jejich odpovědnost za ni zůstávají nedotčeny.

§ 6.

Ministerstvo financí vydá v dohodě se zúčastněnými ministerstvy a jednotnou odborovou organizací podrobné směrnice k provedení tohoto nařízení.

§ 7.

Na podniky, u nichž byl fond zřízen, se nevztahují ustanovení dekretu č. 104/1945 Sb., o závodních a podnikových radách, ve znění zákona č. 188/1948 Sb., pokud stanoví povinnost odvádět Jednotnému fondu pracujících podíl na čistém zisku.

§ 8.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. července 1953; provede je ministr financí v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Zápotocký v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Đuriš v. r.